

ข้อมูลสภาพปัญหาและแนวทางการแก้ไขปัญหาเบื้องต้นของตำแหน่งการกีดขวางทางน้ำ จังหวัดเชียงใหม่

รหัสตำแหน่งกีดขวางที่: CM1404003001

ชื่อลำน้ำ แม่น้ำแม่กวง เป็นสาขาของแม่น้ำ แม่น้ำปิง ประเภทลำน้ำ แม่น้ำสาขา วันที่สำรวจ: 14 กรกฎาคม 2564
หมู่บ้าน หมู่ที่ 3 สันนาเม็ง ตำบล สันนาเม็ง อำเภอ สันทราย จังหวัด เชียงใหม่

พิกัดเริ่มปัญหา				พิกัดสิ้นสุดปัญหา				
X(UTM)	505621	Y(UTM)	2083518	X(UTM)	505621	Y(UTM)	2083518	
หน้าตัดลำน้ำที่เกิดปัญหา		กว้าง (เมตร)		ลึก (เมตร)		ความชันตลิ่ง		
หน้าตัดลำน้ำเดิมในอดีตก่อนเกิดปัญหา		1.5		3.5		1:1.5		
หน้าตัดลำน้ำก่อนถึงที่เกิดปัญหา		1.5		3.5		1:1.5		
หน้าตัดที่แคบที่สุดของช่วงที่เกิดปัญหา								
- ทางน้ำเปิด		-		-		-		
- สะพาน		-		-		ความยาวช่องตอม่อ	- เมตร	
						จำนวนตอม่อ	- ช่อง	
- กรณีท่อดลอด	ท่อกลม	เส้นผ่านศูนย์กลาง	- เมตร	ยาว	- เมตร	จำนวนท่อ	- ช่อง	
	ท่อเหลี่ยม	กว้าง	- เมตร	สูง	- เมตร	ยาว	- เมตร	จำนวนท่อ
- อื่นๆ		ฝายมาตรฐาน มช. 2527 มีความกว้างของสันฝาย 12.0 m.						
หน้าตัดลำน้ำด้านท้ายน้ำหลังช่วงที่เกิดปัญหา		1.5		3.5		1:1.5		

วัสดุที่ใช้ตาดผิวของลำน้ำ

ความยาวของช่วงลำน้ำที่เกิดปัญหา เป็นจุดระยะ น้อยกว่า 10 เมตร

การตาดผิวของลำน้ำ ไม่ตาดผิว

แม่น้ำแม่กวงไม่มีการตาดผิวลำน้ำ
ปกคลุมด้วยผิวดิน

ลักษณะความเสียหาย น้ำท่วม ระดับ น้อย

ความถี่ที่เกิดความเสียหาย 2-4
ปีครั้ง

ระดับความเสี่ยง น้อย

สาเหตุของการกีดขวางลำน้ำ

> โดยธรรมชาติ การทับถมของตะกอน (ลำน้ำต้นเขิน) วัชพืช (แม่น้ำแม่กวงมีวัชพืชเบาบาง มีเฉพาะบริเวณตลิ่ง
แต่มีตะกอนสะสมที่ท้องลำน้ำในปริมาณเยอะ)

> โดยมนุษย์ จาก สิ่งปลูกสร้าง อื่นๆ (ฝายมักจะมียี่สิ่งปลูกสร้างหลายมาสะสมช่วงหน้าฝาย และตอม่อมีระยะห่างที่ไม่เหมาะสม)

ระดับการกีดขวาง น้อย คิดเป็น 1-30%

หน่วยงานการดำเนินการแก้ไข สำนักงานเทศบาลตำบลสันนาเม็ง

โดยวิธี ยังไม่ได้ดำเนินการ ผลการดำเนินการ ไม่ได้ผล

สภาพในปัจจุบันของโครงการที่แก้ไขปัญหา ยังไม่มีในแผน

สภาพปัญหาการกีดขวางทางน้ำ	แนวทางและวิธีการแก้ไขปัญหาเบื้องต้น
ฝายคอนกรีตมาตรฐาน มช. 2527 เป็นฝายกั้นลำน้ำแม่กวง โดยลักษณะฝายจะมีประตูน้ำที่ถี่ ทำให้ลำน้ำแม่กวงเมื่อเข้าสู่ช่วงหน้าฝาย จะพัดพาเอาสิ่งปลูกสร้างต่างๆมาติดที่ตัวฝาย และเมื่อสิ่งปลูกสร้างเหล่านี้สะสมเป็นปริมาณมากขึ้นเรื่อยๆ จะส่งผลให้การระบายน้ำเป็นไปได้น้อย น้ำจึงเอ่อล้นตลิ่งเข้าท่วมพื้นที่อาศัย และพื้นที่เกษตรกรรมใกล้เคียง ซึ่งฝายนี้ได้มีการทำระบบส่งน้ำเพื่อชาวบ้านจะได้นำน้ำไปใช้ประโยชน์	เนื่องจากตำแหน่งกีดขวางทางน้ำของลำน้ำหรือลำเหมืองนี้ไม่สามารถหาขนาด พื้นที่รับน้ำได้ชัดเจนและไม่มีข้อมูลการวัดน้ำ จึงหาอัตราการไหลโดยใช้วิธีของ แมนนิ่ง และกำหนดให้น้ำไหลเต็มลำน้ำ ในช่วงต้นน้ำก่อนถึงจุดกีดขวาง โดยมีอัตราการไหลสูงสุด = $65.72 \text{ m}^3/\text{s}$ ฝายกั้นลำน้ำแม่กวง ชาวบ้านยังคงจำเป็นต้องใช้ประโยชน์จากระบบลำเหมืองที่แบ่งน้ำออกมาจากตัว ฝาย ดังนั้นเพื่อป้องกันน้ำท่วม จึงควรทำการขุดลอกลำน้ำแม่กวง และก่อสร้างฝายในลักษณะใหม่ ที่ไม่ก่อให้เกิดการสะสมของสิ่งปลูกสร้างต่างๆที่ตัวฝาย

รูปภาพประกอบ

